

Beni Unut

– NazlıKaragöz · 25 Ağustos 2009

Beni unut!

Olur ya küserim günün birinde
Devrik tümceleri yarım bırakır giderim
Hiç söz vermedim veda etmeyeceğime
Sil adımları ezberinden
Tek kalemde unut beni

Beni unut!

Dargınlığım tutabilir
Habersiz giderim o zaman
Vedaları sevmedim hiç
Uzun uzadıya sahnelere tahammülsüzüm
Takılıp bir poyrazın eteğine giderim
Yamalı bir ceket sırtımda giderim

Ayak seslerim uğuldarken kulaklarımda
Koşar adımlarla yükselir uçar giderim
Ne hatıraları alırım, ne anılar sol yanımda

Unut beni

Kalanlardan değilim
Kendi enkazında kaybolan viraneyim
Karanlık bir kentin ıssız sokaklarından biriyim
Yaman çelişkileri bırakır dökülürüm yollara
Her an suskunluğa gebeyim
Yağmur misali buluttan buluta göçebilirim

Beni unut!

Taze kırılmış dal gibi saçarım yapraklarımı
Çiçeklerin kokusundan bile cayar giderim
Vazgeçilmez ne varsa çiğnerim
Çıkış kapılarını çarpar, gözlerime perde çekerim
Tutki hiç yoktum ben

Ruhumu kısıp alan bu hasretinin acısıyla

Son bir söz söylemeden
Son bir dokunuşun umarsızlığında
Son bir bakış bırakmadan giderim
Beni unut..

Unut beni
Hep unutulduğum gibi
Beni unut..

(Dokunuşuyla şiire hayat veren vefalı ele sonsuz teşekkürler)

Nazlı TOLUN